

Reddingsboei voor Ghanese straatmeisjes

Akua Labik was een van de 25.000 meisjes die dagelijks in de Ghanese hoofdstad Accra op straat moesten zien te overleven. Voor deze meisjes is het project *Lifeline* opgezet, dat letterlijk een reddingsboei is voor zo'n honderd meisjes per jaar.

Akua Labik werd bevrijd van de vrouw die haar voor een schamel loon suikerriet liet verkopen. Ze volgt nu een opleiding tot kapster. Straks kan ze daarmee haar eigen inkomen verdienen. En dan? Terug naar huis! Ze zal haar ouders niet langer tot last zijn, maar hen kunnen ondersteunen in hun harde bestaan!

Straatkinderen

Veel straatkinderen in Accra komen van het platteland in het noorden. Zij ontvluchten de armoede, de droogte, de werkloosheid, de honger, het huiselijk geweld of een gedwongen huwelijk. Sommigen zijn door hun familie gestuurd, anderen besloten zelf om naar de stad te trekken, geronseld door

kinderhandelaren. De kinderen zijn tussen de zeven en achttien jaar oud. Jongens laten zich inhuren als drager op de markt. Meisjes verkopen water of kleine etenswaren, of belanden in de prostitutie.

Agreds

In 2002 is de Ghanese organisatie Agreds (*Assemblies of God Relief and Development Services*) een project gestart om meisjes die in Accra op straat werken op te vangen en terug te brengen naar hun oorspronkelijke leefgemeenschap. In het opvangcentrum *Lifeline* in Accra kunnen ieder jaar honderd meisjes terecht. Jongere meisjes kunnen naar een basisschool gaan. Oudere meisjes kunnen een beroepsopleiding volgen. Een

enthousiast en deskundig team van docenten en begeleiders houdt zich intensief met de meisjes bezig. Ze wonen in het opvangcentrum waar ze iedere dag drie voedzame maaltijden krijgen. Ook ontvangen ze kleren, schoenen en toiletartikelen. Alle meisjes worden verzekerd tegen ziektekosten. Zieke meisjes krijgen medische verzorging.

Loskomen uit moderne slavernij

Directeur Alexis Danikuu Dery: 'Al deze meisjes zijn uitgebuit en misbruikt. Dat heeft grote gevolgen voor hun functioneren. Ze moeten eerst loskomen van alle nare ervaringen. Hun leven moet weer richting krijgen. Daarom begeleiden we de meisjes intensief door middel van privé- en groeps gesprekken. We geven hen voorlichting en leren hen hoe ze zich moeten gedragen in het 'gewone leven'. We bespreken onderwerpen als relaties, gezinsplanning, hygiëne, seksueel misbruik, hiv/aids en malaria. In de loop van het jaar gaan de meisjes zich lichamelijk beter voelen, krijgen ze meer zelfvertrouwen en leren ze voor zichzelf op

te komen. Een excursie naar een fort van de slavenhandel leert hen iets van de Ghanese geschiedenis. De meeste meisjes realiseren zich dat zij leden onder moderne vormen van slavernij.'

Vakopleiding

De meisjes leren lezen, schrijven, rekenen en patronen tekenen. De eerste maand maken ze kennis met verschillende vakken: kleding naaien, koken en catering, batikken of het kappersvak. Daarna maken ze een definitieve keuze en leren ze in zes maanden tijd een vak. Naast de vaktraining leren de meisjes te plannen, eenvoudige verkooptechnieken toe te passen, interactie te hebben met klanten, administratie en boekhouding bij te houden en te sparen en investeren. Daarna krijgen ze een lening voor de aanschaf van materialen om een eigen bedrijfje te starten. Ze krijgen nog drie maanden begeleiding om dit van de grond te krijgen.

Akua Labik

Akua Labik is een van deze meisjes. Ze vertelt: 'Mijn ouders zijn beiden boer. Ik ben de vijfde van acht kinderen. Ik hielp mijn ouders op het land. Ik voelde me ongelukkig, omdat er nooit geld genoeg was. Toen ik een vrouw ontmoette die me werk aanbod in de grote stad, besloot ik met haar mee te gaan. Ik moest suikerriet verkopen, maar mijn bazin behield de winst. Toen ik gebeten was door een hond bracht ze me naar het ziekenhuis. Ik moest nog lange tijd de ziekenhuiskosten betalen. Zo hield ik geen geld over.'

Straatmeisjes leren een vak.

Op een dag ontmoette ik een vrouw van *Lifeline*. Ze wilde me helpen om een beter leven te krijgen. Mijn bazin wilde me niet laten gaan en bedreigde me. De mensen van *Lifeline* bevrijdden me en zorgden ervoor dat ik mijn verdiende geld terugkreeg. Bij *Lifeline* helpen ze me om mijn pijn te vergeten en een eigen leven te krijgen. Ik kon vier verschillende vakken uitproberen. Het kappersvak ligt mij het beste. Ik ben zó blij! Ik heb mijn ouders gebeld om hen te vertellen hoe goed het nu met me gaat.'

Gado Alhassan

Ook Gado Alhassan is een van deze meisjes. Gado vertelt: 'Ik ben grootgebracht door een tante die me nooit de kans gaf naar school te gaan. Ik moest jarenlang voor haar werken tot ik besloot voor mijn eigen toekomst te zorgen. Twee jaar lang werkte ik onder slechte omstandigheden in Accra. Ik ging terug naar huis, maar daar was het niet veel beter. Dus ging ik opnieuw naar Accra. Ik werkte als drager toen ik werd gered door een medewerker van *Lifeline*. In het begin had ik het heel moeilijk, maar ik vatte moed en zette door. Ik heb er geen spijt van, want ik kan nu een vak uitoefenen waarmee ik mijn inkomen kan verdienen. Ik kan op eigen kracht een kapsalon runnen. Ik red het zelfs om wat geld te sparen! Ik koop daar spullen van om volgend jaar mijn eigen kapsalon te starten.'

Terug naar huis

Volgens Alexis Danikuu Dery zijn in zes jaar tijd via *Lifeline* al 728 meisjes van de straat gehaald, opgeleid en teruggebracht naar

STEUN DIT WERK!

Kerk in Actie steunt de straatmeisjes in Ghana via Kinderen in de Knel, het kinderprogramma van Kerk in Actie. Via Kinderen in de Knel kunt u lokale organisaties in het buitenland steunen, die zich inzetten voor werkende kinderen, straatkinderen, seksueel uitgebuite kinderen, kinderen met aids, gehandicapte kinderen en kinderen in gevangensissen of oorlogssituaties. Het project *Lifeline* kan met € 35.000,- per jaar honderd meisjes als Akua Labik en Gado Alhassan helpen. Voor € 350,- per jaar kunt u de reddingsboei uitwerpen naar één straatmeisje.

U kunt dit werk steunen door een bijdrage over te maken op rekening 456, Kerk in Actie, o.v.v. Kinderen in de Knel/Terug naar huis. Zie ook: www.kerkinactie.nl/kinderenindeknel voor onder meer een weblog en een filmpje.

hun oorspronkelijke leefgemeenschap. Een sociaal werkster vertelt: 'Ons doel is dat de meisjes teruggaan naar hun eigen familie. We bezoeken de familie en bespreken of terugkeer mogelijk is en welke problemen er te verwachten zijn. Ook na afloop blijven we contact houden met de meisjes om hen te helpen als dat nodig is. We stimuleren meisjes bijvoorbeeld om in hun eigen dorp stage te lopen in hun nieuwe beroep. Sommige meisjes trekken toch weer uit hun dorp weg vanwege familieomstandigheden, overstromingen of etnische conflicten. Meestal lichten ze ons daar over in. Andere meisjes zijn enthousiast aan de slag gegaan in hun vakgebied. Ze hebben een kiosk of tafel op de markt waar ze spullen verkopen. Veel meisjes betalen rekeningen voor familieleden. Weer andere meisjes helpen hun ouders op het land en willen hun beroep uitoefenen als ze wat ouder zijn. Enkele meisjes zijn naar school teruggegaan.'

Op eigen kracht

Lifeline maakt de meisjes zo weerbaar mogelijk, want de praktijk leert dat handelaren de meisjes geregeld lastigvallen als ze weer in hun dorp wonen. Familieleden leven nog steeds in armoede en zijn vaak niet in staat om de meisjes voldoende te steunen. De meisjes hebben veel kracht nodig om zich staande te houden. De reddingsboei is uitgegoid, ze hebben leren zwemmen. Weerbare meisjes weten hun hoofd boven water te houden. Velen doen het op eigen kracht.

Florette Koning is medewerker communicatie bij Kerk in Actie.